

PUBLISISTIN KIRJOITUKSIA

I. PUOLUEETTOMAT INTELLIGENTIT VASTUSTAVAT MARXILAISUUTTA

„Novaja Rabotshaja Gazetan” toimitus on puolustanut sitä puolueetonta agitaatiota, että keräyksillä kootut varat on jaettava tasan likvidaattorien, narodnikkien ja marxilaisten kesken.

Kun tälle toimitukselle osoitettiin, että tuollainen jakaminen on vallan periaatteetonta menettelyä ja rikkoo niitä perusteita, joita marxilaiset noudattavat pikkuporvarillisiin virtauksiin nähden *, koetti toimitus selviytyä asiasta leikinlaskulla, kun ei tiennyt mitä olisi vastannut. Me emme tunne muka „marxilaista varainkeräysjärjestelmää”.

Luopiot haluavat kuitata „herttaisella leikinlaskulla” vanhoja päätöksiämme koskevan kysymyksen.

Mutta työläiset eivät anna leikitellä sellaisen asian kanssa.

„Novaja Rabotshaja Gazetan” sama 23. numero saattaa tietoomme, että likvidaattorien harjoittama agitaatio on saanut vietelleyksi kaksi työläisryhmää Venäjällä, nimittäin: Dvinskin kaupungin kirjapainoalan työläisten ryhmän ja Moskovassa sijaitsevan Nemirovin-Kolodkinin tehtaan työläisryhmän. Nämä ryhmät tilittivät keräykset *tasan* likvidaattorien lehdelle, narodnikkien ja marxilaisten sanomalehdelle.

Kuitatkoot intelligenttiluopiot asian leikinlaskulla, mutta työläisten täytyy tämä kysymys ratkaista ja he sen ratkaisevat.

Keräysvarojen tasanjakamisen saarnaaminen on samaa kuin puolueettomuuden propagointi ja proletariaatin luokkakanalla olevan sanomalehden samaistaminen pikkuporva-

---

* Ks. tätä osaa, ss. 335—339. *Toim.*

rillisen — narodnikkien sanomalehden kanssa (eli niiden tasa-arvoisuus). Likvidaattorilehden kirjoittelijat, „herttaiset leikinlaskijat”, eivät voi sanoa mitään tätä perustotuutta vastaan, vaikka heidän leikinlaskunsa ja hihittelynsä saa porvarillisen yleisön varmaan ihastuksen valtaan. Se, joka on kärsinyt täydellisen tappion työläisten keskuudessa, hyvittää varsin usein itseään sillä, että saa porvariston riemastumaan tekemällä pilaa jo yksin sellaisesta ajatuksesta, että jokapäiväiset käytännön kysymykset pitää ratkaista johdonmukaisen marxilaisesti.

Likvidaattorit ovat löytäneet lohtua: metallityöläisten kokouksessa he kärsivät täydellisen tappion. Jokaisessa herrojen porvarien kokouksessa heille hymyillään herttaisesti työväenlehden kantaa vastaan tähdätyn herttaisen leikinlaskun vuoksi.

Kullekin omansa. Lohdutelkoot likvidaattorit itseään porvariston silmissä saamallaan menestyksellä. Mutta työläiset tulevat selittämään joukoille sitä kiistatonta totuutta, että työläisten keräämien varojen tasanjakamisen propagointi on puolueettomuuden propagointia,— proletariaatin marxilaisen sanomalehden ja intelligenttien ja pikkuporvarien, narodnikkien lehden tapaisen lehden samaistamisen eli niiden tasavertaisuuden propagointia.

II. LIBERAALISTA SOKEUTTA

Länsieurooppalaiset opportunistit, aina Eduard Bernsteinistä alkaen, jonka katsomukset Saksan sosialidemokratia on niin jyrkästi hylännyt, ovat tavallisesti käyttäneet seuraavaa konstia:

Katsokaa sitä, mitä on olemassa, sanoivat Bernstein ja muut opportunistit, olkoon teillä miehuullisuutta sanoa asia, niinkuin se on: me kaikki käymme Saksassa taistelua reformeista, me kaikki olemme itse asiassa reformisteja, meidän puolueemme on reformipuolue. Palkkaorjuuden hävittäminen useiden kriisien kautta — se on pelkkää puhetta, tyhjää utopiaa.

Opportunistit ovat tähän mennessä käyttäneet satoja kertoja tuota konstia, ja koko porvarillinen lehdistö (meidän kadettilainen „Retsh” ensi kädessä) käyttää jatkuvasti hyväkseen tätä opportunistien päätelmää marxilaisuutta vastaan. Sen, jota kiinnostavat vakavasti työväenliikkeen

kohtalot, täytyy tuntea hyvin tämä proletariaatin suoranais-
ten vihollisten ja valeystävien vanha manööveri.

Kuuluisuutta saanut likvidaattori D. toisti aivan äsken
(syyskuun 4 pnä) pietarilaisessa likvidaattorien lehdessä
tämän yleiseurooppalaisen porvarillisen manööverin mer-
killepantavan tökerösti eli kursailemattomasti.

Tosiaan, päätelkään lukija itse.

„Avataanpas työväenlehden, vaikkapa „Severnaja Pravdan”, sivu”,
kirjoitti D., „mitä me siinä näemme? Me voimme lukea siitä työväen-
järjestöjen — ammattiliittojen, klubien, osuuskauppojen toiminnasta;
näiden järjestöjen jäsenten ja niiden hallintojen kokouksista, vakuutus-
asiamiesten j.n.e. kokouksista; työläisten järjestämistä luennoista ja
esitelmistä; lakoista ja lakkokomiteoista; erilaisten varojenkeräysten
toimeenpanosta; siitä, miten eri työläisryhmät ovat yrittäneet esiintyä
poliittisesti joko työväenlehdistön puolustamiseksi, Bebelin muiston
kunnioittamiseksi tahi jonkin muun välittömän tarkoituksiperän vuoksi”.

Tuon ovat D. ja hänen kaltaisensa „nähtävät” ja „näkevät”
„Severnaja Pravdassa”. Ja tietysti hänkin huudahtaa Bern-
steinin tavoin: „ei olisi pahitteeksi katsoa ennen kaikkea
sitä, mitä on olemassa” (D:n oma kursivointi). Hän tekee
johtopäätöksen, että kaikki tuo onkin juuri taistelua yhdis-
tymisvapauden puolesta. „Yhdistymisvapauden puolesta
taistelemisen tunnus, joka on ajankohdan polttavin vaatimus”,
„yleistää *sen, mitä on olemassa*” (kursivointi D:n).

Bernstein vakuutteli, että hän vain „yleistää sen, mitä on
olemassa”, julistaessaan työväenluokan taistelun taisteluksi
reformien puolesta.

D. vakuuttelee, että hän „yleistää sen, mitä on olemassa”,
julistaessaan työväenluokan liikkeen Venäjällä reformisti-
seksi liikkeeksi.

Bernstein yritti antaa *liberaalisen* sisällön taistelulle,
jota työläiset käyvät reformien puolesta ja joka sisällöltään
ei ole lainkaan reformistista. Tarkalleen samoin tekee myös
D. Hän *ei* näe mitään muuta kuin liberaalisen reformismin
ja esittää sokeutensa todellisuudeksi.

Tietysti „*Severnaja Pravda*” on taistellut työväen elämän
ja työväen taisteluolojen vähäisimmänkin parantamisen
puolesta, mutta se ei ole tehnyt sitä liberaaliseen tapaan
niinkuin nämä herrat D:t tekevät! „*Severnaja Pravdassa*”
on ollut paljon sellaista, mitä he eivät ole huomanneet, siinä
on käyty taistelua reformismia vastaan, siinä on puolustettu
meidän „entisyttämme”, puolustettu tyypistämättömiä tun-

nuksiamme j.n.e. Hra D:n mielestä ei sillä ole merkitystä. Sitä he „*eivät näe*”, eivät halua nähdä — juuri sen tähden, kun he ovat liberaaleja. He sen enempiä kuin muutkaan liberaalit eivät käsitä sitä *yhteyttä*, kiinteää, katkeamatonta yhteyttä, joka marxilaisilla on pienimmänkin parannuksen puoltamisen ja oman organisaationsa tunnusten puolustamisen välillä j.n.e. He eivät käsitä sitä, että juuri tämä yhteys määrää sen perusteellisen eron, mikä on liberaalin (hänkin on liittoutumisvapauden kannalla) ja työläisdemokraatin maailmankatsomuksen välillä.

Eristäkää reformien puolesta käytävä taistelu lopullisen päämäärän puolesta käytävästä taistelusta — juuri sitä merkitsee tosiasiallisesti Bernsteinin saarnaama oppi. Eristäkää parannusten, liittoutumisvapauden y.m.s. puolesta käytävä taistelu reformismia vastaan käytävästä taistelusta, marxilaisuuden puolustamisesta, sen hengestä ja suunnasta — juuri sitä merkitsevät tosiasiallisesti D:n ja muiden likvidaattorien saarnat.

He haluavat juurruttaa liberaaleille ominaisen sokeutensa (ei nähdä menneisyyden kanssa olevaa yhteyttä, ei nähdä sen suuntaa, ei nähdä taistelua, jota käydään reformismia vastaan) työväenluokkaan. Mutta eturivin työläiset ovat jo päässeet selville D:n ja hänen ryhmäkuntansa liberaalisesta luonteesta, kuten elokuun 25 päivänä pidetty metallityöläisten kokous vieläkin kerran todisti.

III. TARPEELLINEN SELITYS

„Novaja Rabotshaja Gazetan” 24. numerossa tapaamme huvittavan hyökkäyksen sen kuvauksen johdosta, jonka olemme antaneet Dublinin tapahtumista *. Huvittavaan juttuun ei ehken kannattaisi vastatakaan, ellei likvidaattorien lehti siinä yhteydessä olisi mennyt niin pitkälle, että antoi selityksen, joka on työläisille äärimmäisen tärkeä ja opettavainen. Päätelkää itse. Me erotimme toisistaan Englannin, jossa yleisten poliittisen vapauden perusteiden olemassaolon vuoksi työläisten esittämällä yhdistymisvapautta koskevan lainsäädännön (yhdistymisvapautta koskevien lakien) *reformoinnin* vaatimuksella on todella vakava ja käytännöllinen merkitys, — ja Venäjän, jossa sellainen vaatimus on

* Ks. tätä osaa, ss. 340—342. *Toim.*

köykäinen, tyhjä, liberaalinen fraasi, mutta jossa nykyisten olojen vallitessa ovat todella mahdollisia sellaiset reformit kuin vakuutusreformi.

Likvidaattori ei käsitä tätä eroa. Selitämme sen hänelle parin kysymyksen avulla: 1) Minkä tähden Englannissa ei voida suorittaa porvarillis-demokraattista vallankumousta? poliittisen vapauden vuoksi tehtävää vallankumousta? 2) Minkä tähden Venäjällä viime vuosisadan lopulla, esimerkiksi vuonna 1897, tehdaslakeja koskevat osittaisreformit olivat täysin mahdollisia eikä kukaan väittänyt vääräksi työläisten osittaisvaatimuksia tällä alalla, silloin kun kaikki senaikaiset marxilaiset pitivät poliittisten osittaisreformien vaatimista silloin liberaalisena petoksena?

Harkittuaan näitä kysymyksiä likvidaattori voi arvata ne syyt, joiden vuoksi Venäjällä ja Englannissa suhtaudutaan eri reformeihin eri tavalla.

Ja nyt sitten siitä likvidaattorien lehden antamasta tärkeästä selityksestä:

„Mutta”, kirjoittaa se (№ 24, 2. sivu, 1. palsta), „jos kerran vakuutuslainsäädännön osittaista muuttamista varten ei tarvita näitä perusteita” (s.o. poliittisen vapauden yleisiä perusteita), „noin miksi ne ovat välttämättömiä vuoden 1906 maaliskuun 4 päivän lain ja vuoden 1905 joulukuun 2 päivän lakkoasetuksen eri pykälien osittaista muuttamista varten?”

Onnittelemme ja kiitämme teitä avomielisyydestä! Olette osuneet juuri naulankantaan: „vuoden 1906 maaliskuun 4 päivän ja vuoden 1905 joulukuun 2 päivän lakien⁹⁰ osittainen muuttaminen” on täysin mahdollista ilman mitään yleisperustaa! Mainiota.

Mutta... tiedättekö mitä?... mutta sellaista „vuoden 1906 maaliskuun 4 päivän ja vuoden 1905 joulukuun 2 päivän lakien osittaista muuttamista” ei nimitetä „yhdistymisvapaudeksi”, vaan lokakuulaiseksi kansan pettämiseksi.

„Novaja Rabotshaja Gazetan” kirjoittelijat ovat tunnustaneet juuri sen, mikä oli todistettava.

Sillä „yhdistymisvapaudella”, jolla liberaalit ja likvidaattorit teitä ruokkivat, onkin ymmärrettävä:

„Vuoden 1906 maaliskuun 4 päivän ja vuoden 1905 joulukuun 2 päivän lakien osittaista muuttamista”.

Kiitämme vielä kerran avomielisyydestä. Kirjaammekin siis niin, että likvidaattorien keskeisimpänä, tärkeimpänä, ensivuoroisena, perus- y.m. y.m. tunnuksena, heidän oman tunnustuksensa mukaan, on *vuoden 1906 maaliskuun 4 päivän ja vuoden 1905 joulukuun 2 päivän lakien osittaisen muuttamisen* vaatimus.

Kuinka loistavasti „Novaja Rabotshaja Gazeta” onkaan kumonnut väitteen, että se kuuluu liberaaleihin, eikö totta?

Likvidaattoreita ei ole suotta nimitetty sosialidemokraattisiksi lokakuulaisiksi!

„Pravda Truda” № 3,
syyskuun 13 pnä 1913
Allekirjoitus: N—k

Julkaistaan „Pravda Truda” lehdessä
tekstin mukaan
